

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatele **Z., a. s.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Podlipským, advokátem se sídlem v Praze 4, Pod Višňovkou 33/1661, za účasti **Finančního ředitelství v Plzni**, se sídlem v Plzni, Hálkova 14, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 10. 2004, č. j. 58 Ca 33/2003 - 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 10. 2004, č. j. 58 Ca 33/2003 - 70, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni ze dne 30. 1. 2003, č. j. 1074/130/2003 a ze dne 21. 1. 2003, č. j. 7249/130/2002. Prvním z uvedených rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Rokycanech ze dne 17. 12. 2001, č. j. 78400/01/150910, kterým byl stěžovateli stanoven na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 1999 nadměrný odpočet ve výši 396 818 Kč. Druhým rozhodnutím byl změněn platební výměr Finančního úřadu v Rokycanech ze dne 17. 12. 2001, č. j. 78403/01/150910, kterým byla stanovena stěžovateli na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 1999 vlastní daňová povinnost ve výši 510 841 Kč tak, že byla snížena na částku 345 551 Kč.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2006, č. j. 7 Afs 13/2005 - 116, byla kasační stížnost stěžovatele zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel ústavní stížnost, na základě níž Ústavní soud nálezem ze dne 16. 5. 2007, sp. zn. IV. ÚS 493/06 tento rozsudek spolu s rozsudkem Krajského soudu v Plzni zrušil.

Skutečnost, že kasační stížnost za dané situace směřuje proti neexistujícímu rozsudku krajského soudu, resp. proti rozsudku zrušenému Ústavním soudem, brání jejímu věcnému vyřízení, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu